

La Queta, per Kelly Isaiah

El lleidatà, vocalista del grup Koers, parla sobre la importància del català i el debat sorgit amb la nova campanya de 'La Queta', en què ha participat

Kelly Isaiah | Juan Miguel Morales

Si això fos un llibre d'Oscar Wilde començaria escrivint 'Deixeu-me explicar una història curiosa...'. Però aquest no és l'inici d'un conte, sinó d'un fet real, una petita part de la meua història a l'espai musical d'una revista. Permeteu-me parlar-vos de la Queta o -com dirien alguns- la 'mítica Queta'. El 2005 va néixer un projecte per promocionar la llengua que, des del primer dia, va tenir com a objectiu mantenir el català i ensenyar la importància de l'aprenentatge de la llengua.

Curiosament, aquell mateix any un noi va arribar a Catalunya, concretament a Lleida, amb la seva família. Aquest noi soc jo. No vulgueu saber com va ser descobrir un nou lloc sent un adolescent conscient del que comportaven els grans canvis lingüístics i geogràfics, entre altres de tan radicals com el menjar o el comportament social d'una nova societat. O sí, potser us interessa saber-ho, però haureu d'esperar a llegir el meu següent article, o el següent... Qui sap? Potser us tocarà esperar més del que em penso, però tard o d'hora n'acabaré parlant. És cert que a internet podeu veure diferents versions sobre el procés d'adaptació al nostre petit país, però encara no he publicat mai un article sobre els canvis dràstics que vaig viure.

La nova cançó de la Queta diu 'provem-ho en català, molt per parlar, molt per viure' i s'ha realitzat amb la col·laboració de **The Tyets**, **Marala** i jo mateix com a cantant de **Koers**. Aquesta part em xifla ben fort per la seva diversitat i autenticitat. Si es vol promocionar la llengua, la millor manera és destacar la diversitat fent-hi participar artistes de diferents indrets amb les seves variants i maneres 'rars' de parlar. No vaig coincidir amb l'Oriol de Ramon i en Xavier Coca perquè gravaven a la tarda, però sí amb **Sandra Monfort**, **Clara Fiol** i **Selma Bruna**. No ens coneixíem però

va ser graciós escoltar els seus accents mentre gravaven la cançó. Cadascú de nosaltres la va gravar sencera per poder dividir les estrofes i les tornades.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=G_WneiHyLZ8

El mes passat es va presentar la nova Queta al Palau Robert de Barcelona. Van convidar els artistes i vaig poder passar una bona estona amb uns ?xiflats' com són **The Tyets**, dos nois molt senzills que estimen la música, una mica *freaks* com jo, però això no era cap sorpresa, és comú que siguem així. De fet, amb els nostres accents, no s'espera res diferent. Bromes a part, vam passar una estona genial, vam poder comentar la cançó, vam fer entrevistes i sobretot vam parlar de la importància de la campanya, sobre la qual m'agradaria subratllar alguns aspectes.

Un dels objectius de la campanya és conscienciar la gent sobre l'error que cometem quan canviem el català per un altre idioma al dirigir-nos a algú que sospitem que no és d'aquí. Donem per fet que aquestes persones no entendran la nostra llengua i és un error. Ho visc cada setmana i ho he viscut des dels 13 anys. I una altra finalitat és ressaltar la importància de la nostra llengua i animar els nouvinguts a aprendre-la.

I, finalment, voldria destacar que la presentadora de l'esdeveniment va ser una madrilenya, de nom Natalia, que només fa 4 anys que viu a Catalunya. No ho vam saber fins que ho va explicar públicament. Parlava un ?català perfecte', això sí, ara només falta que vingui una setmana a Lleida i l'ensenyem a parlar com ?nosaltres'. És curiós que jo digui això, perquè tota la vida m'ho havien dit a mi, "Pensàvem que havies nascut aquí", i ara ho he pensat d'una altra persona. Lectors d'Enderrock, aquest només és el primer article, espero que em deixeu explicar més històries curioses. Fins a la propera!